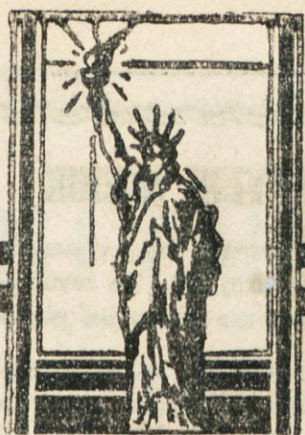

Antonia Pavlic
7019 - 60th Lane
Ridgewood
Brooklyn, N.Y. 11227

IN SPIRIT
FOREIGN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, MONDAY MORNING, DECEMBER 1, 1969

STEV. LXVII - VOL. LXVII

Vlada Zah. Nemčije podpisala sporazum o omejitvi A-orožja

Pretekli petek so poslalniki Zahodne Nemčije v Washingtonu, Londonu in Moskvi po sklepu bonnske vlade podpisali dogovor o omejitvi atomskega orožja na sedanje atomske sile.

BONN, Z. Nem. — Vlada kancelarja W. Brandta je soglasno sklenila, naj Nemčija podpiše dogovor o prepovedi širjenja atomskega orožja na države, ki tega še nimajo. Tako so poslalniki Zahodne Nemčije pretekli petek podpisali dogovor v Washingtonu, Londonu in Moskvi, v glavnih mestih treh atomskih sil, ki so dogovor sklenile, nakar so ga ZN potrdili. Dogovor bo stopil v veljavo, ko ga bo poleg treh atomskih sil odobrilo še 40 drugih držav.

Krščansko-demokratska stranka, ki je v opoziciji, je sklep vlade označila za "prehiter" in "neodgovoren". Kanceler W. Brandt je odgovoril na te očitke, da je vlada dogovor proučila skrbno v vseh podrobnostih, kot je potrebno za tako važno vprašanje. Izjavil je, da Nemčija ne bo dogovora ratificirala, dokler ne bo dosežen sprejemljiv dogovor o nadziranju njegovega izvajanja med Euratom, atomsko agencijo Skupnega trga, in med Mednarodno agencijo za atomsko komisijsko.

V Bonnu nasprotujejo neposrednemu nadzoru Mednarodne atomske komisije, ker je v njej tudi Sovjetska zveza, ki bi po tej poti dobila lahko vpogled v nemške atomske naprave za mirnodobsko rabo. Pripravljeni so sprejeti nadzor Mednarodne komisije le, če tega izvršuje Euratom, v katerem Sovjetske zveze ni. V Moskvi so menda na tako rešitev pristali.

Francija in Kitajska, drugi dve atomski sili, nista pri sklepanju dogovora sodelovali in izjavili, da ga ne bosta sprejeli. Veliko drugih držav ima razne pomisleke in odločitve o podpisu odlagajo, take so na primer Brazilija, Indija, Izrael.

Podpredsednik Agnew gre na politično potovanje

WASHINGTON, D.C. — Bela hiša hoče tudi sedaj spoštovati navado, da predsednik pošilja podpredsednika kot osebnega delegata na vse važne inavguracije. Tako inavguracija bo 30. decembra v Manili na Filipinih, kjer bo ponovno izvoljeni predsednik Marcos znova slovesno prisegel.

Agnew bo porabil to priliko, da obišče ob enem še najmanj 10 drugih dežel, morda tudi Južni Vietnam. Na pot se bo podal 26. decembra, pot bo pa trajala predvidoma 3 tedne. Obsegala bo države od Afganistana preko Formoze do Nove Zelandije. V potovanje bo seveda vključeno tudi nekaj politične misije. Tudi to je v navadi.

Vremenski
prerok
pravi:

Mrzlo z naletavanjem snega. Najvišja temperatura okoli 37.

Novi grobovi

John Tavčar
V petek je umrl v Euclid General bolnici 80 let stari John Tavčar, ki ga je dan preje zadela možganska kap, ko se je na Zahvalni dan pripravljaval k skupnemu družinskemu obedu pri svoji hčeri Mrs. Paulini Debevec, 24151 Yosemite Dr., Euclid. Pokojnik je bil 25 let tajnik Slov. nar. doma na St. Clair Avenue. Rojen je bil v Zagrebu, pa je živel v Ljubljani, dokler ni leta 1913 odšel v ZDA. Bil je vdovec po l. 1946 umrli ženi Frances, roj. Malenšek, oče Frances M., Pauline Debevec, Johna R., Thomasa A., Margaret L., Dorothy J. in Lawrencea R., 9-krat stari oče, brat pok. Josephine Praust in Franka Ravnikar. Bil je član in tajnik Carniola Tent št. 1288 T.M., član Društva Naprej št. 5 SNPJ, Društva Slovenec št. 1 ADZ in Yugoslav Camp št. 283 W.O.W. Pogreb bo jutri ob 9.15 iz Slov. nar. doma na St. Clair Avenue, kjer je na mrtvaškem odru, v cerkev Filipa Nerija ob desetih, nato na Kalvarijo. Namesto vencev priporoča družina darove za Dom ostarelih na Neff Rd. Pogreb je v oskrbi Zakraskovega pogrebnega zavoda.

Johanna Karlinger
Na svojem domu na 1086 Addison Rd. je umrla 83 let stara Johanna Karlinger, roj. Petelin, vdova po l. 1951 umrlem možu Charlesu, mati pok. Victorja H., Dorothy Krygier, Eleanor (taj. v župnišču sv. Vida), Florence Warnke, stara mati s. Mary Jessica S.N.D., Virginie in Richarda Warnke, sestra Jakoba (v Jugoslaviji, kjer je bila pokojna rojena). Pokojna je bila članica Oltarnega društva in Marijine legije pri Sv. Vidu in SZZ št. 25. Pogreb bo iz Želetovega pogreb. zavoda na St. Clair Avenue v četrti ob 9.15, v cerkev sv. Vida ob 10., nato na Kalvarijo.

Charles J. Lavrich
V soboto je umrl po daljši bolezni v Euclid General bolnici 66 let stari Charles J. Lavrich z 960 E. 232 St., rojen v Clevelandu, mož Mary, roj. Krainz, oče Margaret M. in Dorothy Krause, stari oče Jeffreyja, brat Johna, Franka, pok. Louisa, Frances Zaller, Helen Mihelich, Alice Hussare, Josephine Kremzar in Pauline Yadrich. Zaradi bolezni je stopil v pokoj leta 1958, potem ko je delal blizu 20 let za Stamping Div. Eaton Mfg. Co. Pokojnik je bil član KSKJ št. 169. Pogreb bo iz Želetovega pogreb. zavoda na E. 152 St. jutri, v torek, ob 8.15, v cerkev sv. Kristine ob 9., nato na All Souls pokopališče.

Fred R. Slaper
V petek je umrl v St. Vincent Charity bolnici 50 let stari Fred R. Slaper z 19830 Meredith Ave., mož Katherine, roj. Tomc (sestre rev. V. Tomca), oče Richarda, Kathleen, Bonita, Fredericka (U.S. Army, Ft. Campbell), Linde, Michaela in Mary Frances, brat Johna, Mrs. Frances Koporc in Sophie Melle. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. danes ob devetih dopoldne, v cerkev Sv. Križa ob desetih, nato na All Souls pokopališče.

Joseph Setina
Zadet od srčne kapi je umrl na poti v Euclid Glenville bolnico preteklo soboto 80 let stari Joseph Setina z 18208 Rosecliff Ave., rojen v Veliki Bučni, fara Trečina, od koder je prišel v

ZDA l. 1906, mož Josephine, roj. Ucjak, oče Amelie Setina, Helen Carson in Joseph, 3-krat stari oče, enkrat praoče, brat Franka (Pontiac, Mich.). Pokojnik je bil član Društva sv. Cirila in Metoda št. 18 ADZ in Kluba slov. upokojencev v Euclidu. Poklicu je bil mesar in je imel pred leti lastno mesnico na 3834 St. Clair Ave. Najprej je delal pri Ogrincu. Pogreb bo v sredo ob 10.30 iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd., v cerkev Sv. Križa ob 11.15, nato na pokopališče. Družina priporoča namesto cvetja darove za Holy Family Home ali pa za American Cancer Society.

Frank A. Sintic
V petek je umrl v veteranski bolnici 56 let stari Frank A. Sintic s 1310 E. 279 St., stražar za Pinkerton Detective Agency, mož Katherine, roj. Boldin, oče Donald (U.S. Air Force v Dover) in Timothyja, brat: Rose Scheid, Martina, Angele Jasinski, pok. Anthonyja, pok. Johna in pok. Edwarda. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. jutri, v torek, ob 8.45, v cerkev sv. Felicite ob 9.30, nato na All Souls pokopališče.

Pilot bil odlikovan za rešitev 16 otrok v Song My marca 1968

NEW YORK, N.Y. — C.W.O. Hugh C. Thompson Jr., 27 let star, iz Decatur, Ga., je bil odlikovan z drugim najvišjim odlikovanjem, ker je 16. marca 1968 tekom znane, sedaj tako zloglasne operacije v Song My rešil ob izpostavljanju osebnemu nevarnosti 16 vietnamskih otrok.

Odlikovanje mu je bilo podeljeno šele 15. oktobra, nekako pol leta potem, ko je armada objavila preiskavo o pokolu civilistov v My Lai 4, eni od naselij Song My.

Hugh C. Thompson je pristal s svojim armadnim helikopterjem v bližini kraja, kjer je ležalo okoli sto trupel civilistov, in rešil 15 otrok, ki so se skrivali v bližini, s tem, da jih je naložil v helikopter in jih odpeljal. Ko je videl v bližini še enega izgubljenega otroka, je znova pristal in se odpravil, da ga vzame s seboj. Neki oficir na mestu mu je dejal, naj otroka pusti in izgine. Thompson je ukazal vojaku v helikopterju poleg strojnice, naj to naperi na oficirja, sam pa je šel mirno po otroka in ga odpeljal.

Na protest H. Thompsona naj bi bilo nato izdano povelje za ustavitev streljanja v My Lai. Na ta način naj bi bilo rešenih kakih 150 civilistov.

Južni Vietnam hoče pravico pristanka v ZDA

WASHINGTON, D.C. — Vlada Južnega Vietnama se poteguje za pravico pristajanja letal njene letalske družbe Air Vietnam na letališčih ZDA. V Saigonu opozarjajo na dejstvo, da potniška letala Pan American pristajajo na letališču pri Saigonu, čeprav za to nimajo nobenega, dokončnega formalnega dovoljenja.

Novi razgovori med Saigonom in Washingtonom naj bi pustili ameriški letalski družbi pravico pristajanja v Južnem Vietnamu, pa dali istočasno tudi letalom Air Vietnam pravico pristajanja na tleh ZDA.

Astronavt M. Collins v državnem tajništvu

M. Collins, ki je vodil polet Apolla 11 na Luno v preteklem juliju, bo kot državni podtajnik skušal posebno mladini obrazložiti dejstva o vietnamskem vojskovanju.

WASHINGTON, D.C. — Predsednik R. M. Nixon je pretekli petek imenoval astronavta polk. Michaela Collinsa za državnega podtajnika za odnose z javnostjo s posebno nalogo obrazložiti ameriški mladini vietnamsko vprašanje in ameriško nalogo v Južnem Vietnamu.

Državno tajništvo je objavilo, da bo M. Collins na čelu "pisarne za javne odnose", ki bo polagala posebno važnost na izboljšanje stikov z mladino v priznanje neobičajnega zanimanja, ki ga posvečajo mladi ljudje naše dežele vprašanjem zunanje politike. Collins je dejal na tiskovni konferenci: "Če smo sposobni govoriti zelo jasno iz razdalje četrt milijona milj v vesoljskem programu, bi upal, da bo možno nekaj tekušnje in tehnike uporabiti tudi pri ustvarjanju zvez, ki se trenutno zde nekam omejene, posebno v pogledu do mladine Amerike."

M. Collins bo stopil iz Letalskih sil, kjer je dosegel čin polkovnika. Po njegovem je dober del tistih, ki napadajo vladno politiko v Vietnamu, slabo poučen o dejanskem stanju. Njegova naloga bo, to vrzel izpopolniti in postreči vsem s čim večjim številom dejstev.

V Keniji zvršena obsodba nad morilcem Mboye

NAIROBI, Ken. — Pred meseci je bil umorjen predsednik Kenijske ljudske fronte in voditelj plemena Luo Mboya. Umor je poglobil že stara nasprotja med plemenoma Kikuyu in Luo. Pleme Kikuyu je organizirano v Kenijski narodni stranki, ki jo vodi predsednik Kenyatta.

Umor je bil izrazito politične narave in je porušil premirje med strankami in plemeni. Kenyatta je zato pospešil preiskavo, ki je našla morilca in ga postavila pred sodišče. Sodišče ga je obsodilo na smrt. Kenyatta je dal nalog, da je smrtna obsodba izvrši. Po mnenju političnih opazovalcev se je Kenyatta odločil za hitri postopek, da se dežela čim prej pomiri. Ali bo to dosegel, je drugo vprašanje.

Ko je bil na primer zadnjič na obisku v krajih, kjer živi pleme Luo, so tam izbruhnili taki nemiri, da je Kenyatta dal za preeti voditelja Luo plemena Odingo in še 8 njegovih sodelavnikov. So še zmeraj v zaporu. Prvi poskus s pomiritvijo se je torej ponesrečil. Ali se bo drugi, ki temelji na izvršitvi smrtnih obsodb, se bo pokazalo 6. decembra. Takrat bodo namreč formalne predsedniške volitve. Edini uradni kandidat je le Kenyatta sam. Bo torej gotovo izvoljen. Kakšno razpoloženje v javnosti bo potem nastopilo, to pa še uganka. Istega dne bodo tudi volitve v parlament.

Najobilnejša pošta

NEW YORK, N.Y. — Poštni urad za Manhattan in Bronx, dve v poslovnem pogledu najžibnejši okrožji New Yorka, je najbolj zaposlen v vsej deželi in prinaša zvezni pošti eno desetino vseh dohodkov.

SKUPNI TRG RAZPRAVLJA

Danes so se zbrali v Haagu na Holandskem predsedniki vlad in zunanji ministri držav članic Skupnega trga, da se pogovore o razširitvi te ustanove, ki naj postane temelj politične združitve svobodne Evrope.

HAAG, Hol. — Danes so se zbrali tu vodniki 6 evropskih držav, članice Evropske gospodarske skupnosti ali kratko Skupnega trga, da se razgovore o sprejemu Velike Britanije v Skupni trg. Do zasedanja je prišlo na pobudo predsednika Francoske republike G. Pompidouja, ki se zasedanja osebno udeležuje. Francija je sedaj voljna dovoliti vstop Velike Britanije v Skupni trg, kar je De Gaulle v preteklosti ponovno preprečil, toda zahteva preje "dokončno" rešitev "farmarskega vprašanja".

Francija je edina država v Skupnem trgu, ki ima poljedelske presežke. S prepovedjo uvoza v države Skupnega trga si je zavarovala za nje ugodne cene, precej višje od teh na svetovnem trgu. Skupno plačajo članice Skupnega trga letno na račun podpiranja kmetijstva okoli 2.6 bilijonov dolarjev. V glavnem so te vsote deležni francoski kmetje. Francija hoče imeti to vprašanje "dokončno" rešeno, torej tudi za bodoče zagotovljeno podporo svojemu kmetijstvu. Ostale članice s to zahtevo niso zadovoljne in bi rade dosegle vsaj omejitve francoskih deželnih pridelkov in s tem seveda podpiranja francoskega kmetijstva.

Tudi skupščina v Saigonu bo preiskovala Song May

Zlorabe v poslovanju Unije premogarjev?

WASHINGTON, D.C. — Delavsko tajništvo je objavilo, da je izročilo podrobno poročilo o pregledu poslovanja Unije premogarjev pravosodnemu tajništvu in zvezni davčni upravi zaradi morebitnega kazenskega zasledovanja. Odgovorni vodniki unije naj bi bili v pogledu predpisov o rabi skladov in drugih finančnih sredstev unije zelo površni.

V Uniji premogarjev je v teku huda volivna kampanja in vroč boj med sedanjim vodstvom predsednika W. A. Boyleja in skupino "upornikov", ki jo vodi Joseph A. Yablonski. Volitve so določene za 9. december. Objava poročila je tako postala takoj važno orožje v tem boju proti sedanjemu vodstvu Unije.

Predsednik W. A. Boyle je odločno zanimal vsako zlorabo unijskih finančnih sredstev in ostro prijel Delavsko tajništvo zaradi objave poročila o pregledu s takimi "neosnovanimi očitki".

Portugalski parlament začel ta teden zborovati

LIZBONA, Port. — Novoizvoljeni portugalski parlament, ki šteje 130 članov, bo začel ta teden zborovati. Ker ustava ne dovoljuje več strank, pripadajo vsi poslanci "narodni uniji". S tem ni rečeno, da jim je prepovedano misliti in govoriti.

Predsednik volivne komisije, ki je postavljala kandidate, je precej napredno usmerjen politik in je zato spravljal v parlament okoli 70% novih obrazov, med njimi tudi takih, ki so znani po svojih samostojnih mislih. Zato javnost pričakuje od novega parlamenta nekaj več politične živahnosti kot od prejšnjih.

Iz Clevelanda in okolice

Seja in božičnica—
Podružnica št. 14 SZZ ima a svojo sejo jutri, v torek, ob sedmih zvečer v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. Po seji božičnica.

Letna seja—
Pod št. 41 SZZ ima jutri, v torek, ob dveh popoldne letno sejo v SDD na Waterloo Rd. Po seji bo božičnica.

Zadušnica—
Jutri ob 6.30 bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Manco Preša za 30. dan njene smrti.

Namesto venca—
Družina g. Matevža Tominca, 701 E. 160 St., je darovala \$20 za Slovenik v Rimu namesto venca pok. dr. Mihi Kreku.

Miklavž pri Sv. Vidu—
Slovenska Sola pri Sv. Vidu bo sprejela po svoji stari navadi sv. Miklavža v nedeljo, 7. decembra 1969, ob treh popoldne v šolski dvorani. Starši ga bodo lahko srečali že en dan prej. Vabljeni vsi prijatelji Slovenske šole in lepih slovenskih navad.

K molitvi—
Članstvo Društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ je vabljeno nocoj ob osmih v Želetov pogrebni zavod na E. 152 St. k molitvi za pok. Charlesa Lavrica.

K molitvi—
Člani Društva Najsv. Imena fare sv. Vida so vabljeni jutri ob 7.30 zvečer v Želetov pogrebni zavod na St. Clair Avenue k molitvi za pok. Johanno Karlinger.

Jutri razgovori štirih o Srednjem vzhodu

ZDRUŽENI NARODI, N.Y.—
Jutri se bodo znova zbrali zastopniki štirih velikih sil, ZDA, ZSSR, Vel. Britanije in Francije, v ZN, da obnovijo razgovore o pomiritvi Srednjega vzhoda, ki so jih 1. julija prekinili. To so tedaj storili, da bi dali ZDA in ZSSR možnost doseči načelen sporazum in ga nato predložiti ostalima silama v odobritev.

ZDA in ZSSR so se razgovarjale o vprašanju, pa ga jim ni uspelo rešiti. Ko je že zgedalo, da so blizu uspeha, je prišlo nenadno do zastoja. Malo je upanja, da bi tega sedaj uspelo končati štirim, ko to ni uspelo dvema.

V Izraelu gledajo na obnovo odgovorov z nejevoljo, v Kairu pa jo pozdravljajo.

Cyrus S. Eaton na poti v Hanoi

CLEVELAND, O. — Znani industrialist, 85 let stari Cyrus S. Eaton, se je napotil preko Pariza in Moskve v Hanoi. Tam se hoče zadržati nekako en teden in si na lastne oči ogledati deželo in proučiti možnosti za končanje vojne. Upa, da se bo o tem lahko pogovarjal z vodniki Severnega Vietnama.

V ZDA se bo vrnil preko Hong Konga in Tokia.

Debel sneg v Britaniji

LONDON, Vel. Brit. — Pretekli petek je pokril debel sneg severovzhodni del Velike Britanije. Snežni meteži in zameti so ustavili skoraj ves promet v severni in vzhodni Škotski. Na otokih Orkney in Shetland so ostali brez pošte, ker letala niso mogla zaradi slabega vremena pristati na otokih.

Ob vzhodno obalo Anglije so butali visoki valovi, ki jih je gnal proti bregovom vihar z brzino 60 milj na uro.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NABOCNINA:

Združene države:
\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece
Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece
Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months
Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 230 Monday, Dec. 1, 1969

Kako je mogoče?

Slovenski pisatelj Jože Javoršek — v življenju Jože Brejc — je doživel v svojem zasebnem življenju največjo tragedijo, ki ga je mogla doleteti: njegov 12-letni sin se je obesil. In to brez vidnega vzroka, ne da bi bila okolica slutila pri njem kako spremembo. Morda ja bil član proslulega samomorilskega kluba v Ljubljani. Vse tako kaže.

Jože Brejc izhaja iz družine, ki je veljala za zelo katoliško. Oče je bil cerkovnik v Vel. Laščah. Nekoč med vojno je prinesel svoje pesmi Edvardu Kocbeku v presojo. Od takrat je postal Brejc s Kocbekom povezan na življenje in smrt. Kot krščanski socialist je vstopil z njim v Osvobodilno fronto. Kasneje se je zaradi pritiska, strahu in kariere ločil od njega.

Nadvse pomembna je sledeča Javorškova ugotovitev: "Tisti, ki so bili politično nadarjeni ali spretni ali so se pravočasno izučili, so Kocbeka hitro zapustili in odšli večji del v partijo. A drugi? Prava groza! Prišlo je do strašnih izbruhov, saj so prenekateri krščanskega socialista partizanski komandanti kratkomalo pobili." (Kako je mogoče, str. 206.)

Jože Brejc je bil "politično nadarjen". Zavrgel je Kocbeka. Zanj ta "maziljeni pajek", ta "jeznotna trepetlika", ki "s srbomito jalovostjo živi sredi slovenstva", ni imel dejanske nikdar pomembne vloge v Osvobodilni fronti, kot naj bi bilo kazno iz njegovih dnevnikov. "Prepričan sem, da bi se OF prav tako dobro razvila, ali pa še bolje — brez Kocbeka" (str. 201). Kljub temu se čuti dolžan o njem govoriti, saj "sem se bil s Kocbekom že v rani mladosti povezal in se je moje življenje že v začetku usmerilo v iztirjenost" (str. 207).

V knjigi "Kako je mogoče?" (izšla je pri založbi "Obzorja" v Mariboru) Javoršek Kocbeka vsaj posredno obdolži, da je bil v veliki meri kriv sinove smrti. Ko se oče s sinom samomorilcem pogovarja, mu privrže na papir besede, ki so ostra obsodba 25-letne materialistične komunisticne vzgoje, kateri sta med drugimi navneži tudi Kocbek in Brejc s svojim udinjanjem Osvobodilni fronti pripravila pot. Takole pravi Javoršek:

"Ne misli, da me je sram samo zate in zase, sram me je tudi za druge. In še isto posebej zaradi tega, ker si nihče ne upa povzdigniti glasu in zavpiti resnico, nasprotno, vsi hitijo z obiranjem figovega listja, da bi kar najbolj učinkovito prekrili blazno sramoto našega naroda, naše svetovno prvenstvo v mladinskih samomorih."

Slovinci nismo le prvi v mladinskih samomorih na svetu, temveč smo tudi v samomorih sploh na vrhu svetovne lestvice.

Se huiše: počasi se pri nas razvija kult samomorilstva, ki je v svetovnem merilu edinstven po svoji preteklosti, kulturni perversnosti in satanski aktivnosti. Po deželi se plazijo pravi pravcati in docela mračni agenti samomorilstva: le-ti z očno roko in vesoljskim nasmehom na ustnicah sejejo klice malodušja. A prav te vsi častijo in jim vsi pojejo hvalnice, zakaj le oni so predstavniki prave, edino zveličavne in vse pozornosti vredne omike.

V našem narodu ne gre le za enega največjih odstotkov samomorov na svetu, temveč tudi za izredno majhen življenjski prirastek nasploh. Naše ženske ne marajo biti več matere, naši možje nič več očete. ... Kje so matere z 12, 10 otroki? Kje so malomeščanske družine s petimi, četrterimi? Malomeščansko načelo enega ali dveh otrok v družini je zajelo vso deželo. In če lahko poleg kulta samomorilstva govorimo še o kakšnem drugem skrivnem kultu, govorimo lahko o kultu abortusov, antikoncepcije in slabe družbene skrbi za otroke nasploh. Pri tem pa niti za hip ne pomislimo, kakšna sramota je vendar tisti zbor žensk, ki po naših kliničnih čaka s plodom pod srcem in morilsko željo v glavi. In skoraj večina doseže svoj namen.

V časti je samo alkohol. Slovenci smo na glasu po svojem pijanstvu povsod, kjer nas vsaj na videz pozna. Ni priložnosti, ki bi je ne izbrali za pitje, najsi se ta priložnost imenuje smrt ali rojstvo, poroka ali kupčija, veselje ali nesreča. Zjutraj je treba poplakniti grde sanje s šilcem žganja ali pa — zaradi prepiranega gledanja v kozarec še v prejšnjem večeru — klin izbiti s klinom: stiske v uradu, zastoj pri delu, želja po uspehu, veselje ob srečanju s prijateljem in znancom — in že se vrsti korazec za kozarcem. In počasi pride popoldne in še bolj počasi večer, ko sonce zaide, kar v vseh vinskih ljudeh povzroči neuklonljivo željo po pijači. Gostilne oživijo, da se človek sprašje, kje slovenska revščina jemlje toliko denarja, saj litri kar romajo na mize ...

Res otožno-žalostna slika razmer in duhovne zmede sredi sedanjega "blagostanja" v Sloveniji!

K. G.

BESEDA IZ NARODA

Pismo Vrhenskega Tina

Waukegan, Ill. — Kaj naj pričakujem? Novic in vseh raznih dogodkov je dosti. Teh nikoli ne zmanjka. Če že ni bolj važnih novic, pa kdo že pove, kje je kakemu farmarju znesla kaka kokoš najbolj debelo jajce. Novica je, o njej se govori. Ampak to so nedolžne novice, da imamo ljudje o čem govoriti, da se nam jeziki ne prisuše ustnim nehom. So pa li vse novice in vsi dogodki takole nedolžni, kakor novica, kdaj kaka kura kako "debelo jajce" znese? Ugotovitev o tem bi še jaz rad poznal in pa kdo jo je uveljavil, ker danes nobena dosedanja ugotovitev cel o najbolj resnih zadevah nima več dosti veljave. To je človeška ugotovitev.

Naj najprej pripomnim, da zelo nerad pišem o tem. Čutim, da so drugi bolj poklicani razpravljati, ali kakor zadnje čase pravijo voditi dialoge o takih zadevah. A vsi so nekam tihi. Ljudje pa čakajo in čakajo na neke kakršnekolikar že take ali take razloge in pojasnila, zakaj se vse vrtilo tako kakor se in kaj naj pričakujemo od vsega tega. Kam vse to vodi in kako naj se čuvamo, da nas valovi teh čudnih problemov in zmešnjav ne zanese na strme visoke jezove nevarnih vodnih prepado. Posamezniki (mnogi vsaj upam, morda ne vsak) imajo trdno zavest glede vsega. Ampak škoda vsakega, ki naj bi ga te zmešnjave zapeljale na pota napačnih misli. Zakaj tako menim? Zato, ker govorim z mnogimi in čujem njih mnenja o tem. Nejasnost je večja in večja. Najbolj verni ljudje se tu in tam vprašujejo, zakaj je kaj naj bi ne bilo zdaj več? Ubilo to in ono dobro nekoč, za kaj, da dobijo taki pouk o vsem tem, kjer se tak pouk daje vernikom. A pri nekaterih pa le ostaja dvom in to ni dobro. To se sliši, ko se kdo razgovarja o tem z ljudmi.

Radi omenjenega se mi zdi na mestu, da bo priobčitev, kako gleda na taka vprašanja in probleme v svojih spisih in komentarjih priznana pisateljica Bernice Just v našem lokalnem dnevniku "Waukegan News-Sun". Kaj pravi o vsem omenjenem Bernice Just, posebno še o protestnih demonstracijah, ki prirejajo študentje demokratične družbe (SDS).

Takole začne: "Brali ste o demonstracijah SDS, katerim so dali prostor stanovanja za prenočevanja v katerih cerkvah v Evanstonu (t.j. predmestje Velikega Chicaga — moja omemba). Neki duhovnik (metodistovski, se mi zdi — moja pripomba) je vzhiceno poudaril, da ta gostoljubnost je dala najlepše ure cerkvi."

Potem nadaljuje: "Nekako jaz nisem nikoli mislila, da naj bi bila cerkev spalnopolje takih ali tako mislečih razkolnikov, ki so nagnjeni k uničevanju lastnin in življenj. Razumem, da simpatizerji, ki se strinjajo s pristaši SDS, mi bodo ugovarjali, da njihovi cilji nimajo namena za umoritev in take slučaje, Ampak, ko pa nastanejo slučaji, ko se v takih demonstracijah ubija in škodo povzroča, tedaj se pa konča govorjenje, ki naj bi oproščalo takak gibanja."

Za tem omenja: "Prepričana sem, da sem v pravem, ko poudarim, da je duh Mojzesa ostal predolg na gori. Se spominjate, da ko je Mojzes dobil deset božjih zapovedi od

Boga, je za tem minulo dolgo časa, da so ljudje pozabili Boga, pa so začeli častiti zlato tele ... Menim, da sem v pravem, ko se sklicujem na deset božjih zapovedi: Ne ubijaj! Ne pričuj po krivem! Ne delaj tega in tega in ne onega in onega!

Te božje zapovedi se danes več ne upoštevajo, kakor bi se moge. Odlagajo jih v pozabljenost in menijo, da ni treba biti preveč občutljiv glede tega. Podarjajo dalje, ne sodi koga, če hodi kdo med tistimi, ki jih imajo za morilce. Nudi jim streho za prenočišče. Kdo pa smo mi, ki naj sodimo ljudi?"

Nato pa pravi in vprašuje: "Dobro. Potem je Mojzesa zapoved negativna. Bodimo stvarni. Rodil se je Kristus Mesija. On je nam dal pozitivni nauk in vero. Ljubi svojega bližnjega. Dodal je tudi več idej o ljubezni. Svojim učencem je rekel: "Če vas kje ne bodo sprejeli, otrešite prah s čevljev in odite." Kristus ni nikdar sugestiral svojim učencem, naj bodo kompromisni. Ampak, pojdite v druge kraje, kjer je božja beseda padla na rodovitna srca in tla, tako jim je svetoval.

Jezus je tudi zapodil iz templja lakomne, poželjive trgovce in take, ki niso prihajali v tempelj radi drugega, kakor le radi lakomnosti in preprirov.

Dandanašnji oboževalci mamona ne hodijo v cerkve in temple, kakor nekoč nekdanji. So pa vsiljivi in militantni in kar zahtevajo, da se jim denar pošilja po pošti, ali potem bank. Pravijo, da to so reparacije.

Jaz pa imam to za staro igro, prirejeno za te sedanje čase, ki ni drugega niso kakor igra "zlatega teleta".

Potem pa še dostavi: "Mogoče sem nekam neotesana, ko takole trdo gledam na vse," pripomni Bernice Just, "ampak bolj jasni, kakor sem jaz, bi mogoče to povedali v bolj diplomatičnem jeziku. Toda, ko včasih berem, kako drugi čutijo o teh problemih in zadevah, čutim in se vprašujem, če taki, ki o tem pišejo in razpravljajo sami, vedo in razumejo, kaj pišejo in razpravljajo?"

Besede nas razdvajajo, pravi jo nekateri. Jaz pa menim, da dokler ne bomo imeli boljšega nadomestila za besede, s katerimi izražamo, kaj mislimo, toliko časa se bom jaz posluževala sedanjega jezika. Poudarjam pa in odgovarjam, ko sem brala in slišala, kako so nudili streho članom SDS v cerkvah, da sem se slabo počutila. V želodcu se mi je obračalo in prestrašena sem bila."

Tako je povedala svoje mnenje Bernice Just.

Najbrže ta izjava o vsem tem, ki jo je objavila B. J., ne bo ugajala vsem. Oči vsake glave gledajo po svoje in možgani vsake glave sodijo po svoje. Dejstvo pa je, da na milijone in milijone oči gleda na vse to in milijone in milijone glav sodi o tem, kar se dandanes dogaja po svetu in kar se spreminja od dneva do dneva itd. Nekaj, kar se ne da spreminjati tako, je pa resnica. Ta pa je le ena, pa naj jo kdo obrača tako ali tako.

Vse čitatelje lepo pozdravlja Vrhenski Tine

Letna seja euclidskih upokojencev

CLEVELAND, O. — Od vseh je najvažnejša letna seja. Euclidski upokojenci jo bodo imeli v četrtek, 4. decembra, ob 2. popoldne, v navadnih prostorih na Recher Avenue, kjer bo podan klubov pregled letnega poslovanja, poročano bo o pripravah za veseličo, ukrepalo se bo o potrebi, da celice in volilo uradnike za leto 1970. Vse članstvo je pozivano na to seja.

Po seji nam bodo zopet naše pridne članice postregle z dobrotami tega sveta, zato ne zamudite!

Kot v preteklosti bo klub imel svojo letno veselico v nedeljo, 8. februarja, v Društvenem domu na Recher Avenue. Za ples bo igral priljubljeni Grabnarjev orkester. Vstopnice za veselico, ki vključuje tudi večerjo, so po \$2 in so že naprodaj. Vstopnice si boste lahko nabavili na letni seji.

Ob tej priliki bi radi opozorili in povabili na klubovo veselico tudi člane drugih klubov. Rezervirajte se!

K dodatku temu naj bo še povedano, da se je zadnji mesec pridružil federaciji upokojencev tudi klub iz Barbertaina. To nam je poročal zelo prizadeven predsednik federacije Krist Stokel.

Mi jim pa vsi kličemo: Dobrodošli, Barbertainčani!

L. P.

Vabilo na kulturni večer

NEW YORK, N.Y. — Tretji kulturni večer SKAS in SAVE bo v petek, 5. decembra 1969, ob 8h, kot ponavadi na "Osmi". Na sporedu je mikavno predavanje prof. dr. Petra Remca, ki bo spremljano s predavanjem skiptičnih slik po vzhodni Aziji, s poti, ki jo je sam prehodil.

Obeta se lep in slikovit kulturni večer. Vsi rojaki dobrodošli — ne zamudite ugodne prilike.

Za SKAS

France Gorše

Društvo sv. Marije Magd. št. 162 KSKJ ima letno seja

CLEVELAND, O. — V sredo, 3. decembra, se vrši glavna ali letna seja društva v spodnjih prostorih šole sv. Vida — začeni ob 2. uri popoldne. Najvjudnejše se vas vabi k obilni udeležbi. Reševale se bodo važne točnice. Treba se bo pogovoriti, kako so bo vodilo društvo v letu 1970. Seveda, volitev odbora, ki bo to vodstvo izvrševal, bo ena izmed glavnih točk na dnevnem redu. Zato le pridite in izvolite po svoji preudarnosti in previdnosti — pravi odbor.

Asesment bom pobirala od 1.30 naprej. Tudi v tem oziru bodite točni. Ne čakajte na zadnje dneve, ampak poravnajte kar na dan seja — 3. decembra.

Po seji bo družabno miklavževanje. Sestra Antonia Turek je obljubila, da bo kazala razne slike iz krajev v stari domovini, iz katere se je vrnila po daljšem obisku šole pred kratkim. Vršila se bo kartna zabava in dokaj dobrega za pod zob bo tudi na razpolago. Pridite! Ne bo vam žal!

Članstvo je na zadnji seji sklenilo, da namesto izmenjave daril — kot že nekaj let — se prosi, da bi darovali vsaj \$1 v sklad za "John Germ Scholarship Fund", ki se bo potem odposlal na pristojno mesto.

V upanju, da se za gotovo vidimo v sredo, 3. decembra, na glavni letni seji Društva sv. Marije Magdalene, vas prisrčno pozdravlja

Vaša tajnica

Maria Hochevar

Sprejem pri Verski komisiji

Dne 4. nov. t.l. sta v Ljubljani sprejela v Komisiji za verska vprašanja predstavnika republiške verske komisije Hrvatske in Slovenije Zlatko Fris in Pavle Boje, vršilca dolžnosti predsednika škofovske konference katoliške Cerkve v Jugoslaviji metropolit dr. J. Pogačnika. V razgovoru so obravnavali nekatera aktualna vprašanja s področja odnosov med državo in katoliško Cerkvijo.

— Brazilija je postala neodvisna leta 1822.

DRUŠTVENI IMENIK

Veliko posameznih društev ima v našem listu seznam svojih uradnikov, čas in kraj sej. Te sezname priobčujemo po enkrat na mesec skozi vse leto proti plačilu \$12.

Društvom, ki imajo mesečni oglaš v tem seznamu, objavljamo brezplačno tudi vabila za seje, pobiranje asessmenta in druge kratke vesti. Dobijo torej za \$12 dosti koristnega.

Vsem društvom priporočamo, da na letnih sejah odobre letni oglaš v imeniku društev Ameriške Domovine in si s tem zagotove tudi priložnost za brezplačno objavo društvenih vestij in novic.

Nekaj misli ob Zahvalnem dnevu

RIDGEWOOD, N.Y. — Naša družina se je preselila v to deželo l. 1955. Ziveli smo nekaj let po različnih taboriščih v Italiji in Nemčiji. Vsak, posebno tisti, ki je poskušal taka zasilna prebivališča, bo razumel, kakšen užitek je pričeti novo življenje v deželi, ki toliko nudi in obeta. Čeprav so bile v tistih letih po vojni razmere v taboriščih že dobro urejene, smo bili zelo erečni, da se je našel dober, korajžen človek v Ameriki, ki je garantiral za nas, preskrbel stvarnove, pomagal s pohištvom in nasveti za nakup vsega, kar družina potrebuje za dostojno življenje.

Približno taka je pot vsakega našega priseljence, ostalo je pa potem od sreče in podjetnosti odvisno. Prihajali smo v Ameriko z željo po miru, svobodi in napredku. Ne vem, če so kje na svetu dani boljši pogoji za vse to kot v tej deželi. Res, da je treba v potu svojega obraza služiti svoj kruh, toda za to ceno uživa vsak največjo svobodo, ki kje na svetu vlada.

Prilika za napredek je velika. Če človeku z dravje je dopuščala, lahko dela noč in dan ter v kratkem času nabere denarja, ki ga preje nikoli v življenju ni štel. Pri tem nastane vprašanje, kako dolgo bo vzdržal in koliko časa mu ostane, da premotri svoje uspehe. Pojavi se nevarnost pri takih ljudeh, da se zarinejo v svoj svet, svoje delo in načrte ter gluhi in slepi gredo mimo tistega, kar jih je privedlo v Ameriko. Po miru in svobodi so hrepeneli, toda ljudje, ki tako živijo in delajo, ne doumejo, kaj beseda svoboda pravzaprav pomeni. Zares svobodni se čuti samo tisti, ki zna zapovedovati samemu sebi, človek, ki se zaveda svojih pravic in dolžnosti, katere ima do samega sebe in svojih bližnjih.

Če drugače ravna, je suženj svojih strasti, ne more imeti občutka svobode in je tudi ni, posebno za tistega ne, ki je v njegovi neposredni bližini. Tak človek pozabi v svoji sebičnosti in zaposlenosti pogledati na levo in desno, kaj se okoli njega dogodi. Ravno zaradi tega, se mi zdi, je danes v Ameriki vse navzkrižno, zaradi takega ravnanja doživljamo velika presenečenja od mlade generacije.

Večina ljudi se danes bori predvsem za napredek, pripravlja časa za družino, še bolj za širše okolje. Ko smo se novi naseljenci malo razgledali, smo kmalu ugotovili, da so socialne razmere v Ameriki v primeri z evropskimi zelo slabo urejene in je kljub veliki bogatiji mnogo revežev. Videli smo to in po svojih močeh poskrbeli, da nas morebitna nesreča ne doleti nepripravljene, ostalo, kar smo videli, da je narobe, smo pa Bogu in drugim prepustili.

Dragi Slovenci, ki ste našli v Ameriki svojo drugo domovino, ali se vam ne zdi, da se s takim ravnanjem zelo nevhvalno obnašamo do dežele, ki nas je v potrebi sprejela? V stari domovini so nas učili izgovarjati mafi — domovina. Iz različnih vzrokov smo jo zapuščali in našli novo, ki nam nudi vsega dobre-

Dokazimo našim otrokom, da nismo med tistimi Amerikanci — katoličani, kateri mislijo, da je najvažnejše opravljeno, če gredo v nedeljo k sv. maši in oddajo tedensko podporo svoji župniji. Naši otroci spoznavajo ljudi, pripadnike različnih ver, ki so prepričani, da Boga častijo najbolj z dobrimi deli in izpolnjevanjem prve in največje božje zapovedi: Ljubi svojega bližnjega in mu pomagaj v potrebi. Ljudje, ki so se istega zavedali, so nam pomagali priti v to deželo. Na nas leži, če bodo otroci ostali zvesti izročilom naših o-

(Dalje na 3. strani)

LOJZIJ REMEC:

VELIKI PUNT

Nato sta se gospa Rozalija in Anica globoko poklonili, poljuknili knezu roko in odšli. Anica je jokala obupno kakor nikdar ne...

Tisto popoldne je Anica z očesom obiskala Ivana v ječi.

Krčevito ihtec je sedela na klopi, ki je bila v ječi namesto Anice. Ivan je sedel ob njej in pritiskal roko na oči, iz katere so kapale vroče solze, oče Grozd pa je hodil nemo sem in tja po ozkem prostoru in si tudi tak hip obrisal oči.

Anica je povedala, da so že pred božičem pokopali Ivanu mater, in ta novica ga je tako pretresla, da je glasno zaihtel. Tedaj se tudi oče Grozd ni mogel več vzdržati solz.

Nekaj trenutkov so vsi molčali, prevzeti od žalosti. "Nikar ne žalujta, otroka, boja volja je, da se je vse tako zgodilo!" je prvi spregovoril Grozd.

Ivan si je obrisal oči, premaral žalost in solze in dejal: "Da, Anica, ko traja vse le malo, kaj mi ostaneš zvesta, kaj mi ostaneš na svetu?" "Kako naj se ti izneverim, Ivan, ko si moje vse? Kako naj te pozabim, ko vedno le nate in življenju dela, če tebe mogla rešiti!" je šepetala Anica in se ihtec naslonila na ramo.

"Bog ti povrni vso ljubezen, Anica... Zdaj umrjem z lahkim srcem, ko vem, da prideš mano kot moja nevesta..." "Oh, kaj naj počnem brez tebe..." Drugega si ne bom več mislila, kakor da bi kmalu prišla in me peljala k tebi!" je govorila Anica.

Ivan ji je gledal v oči, kakor bi bil zamaknjen v nerazrešljive skrivnosti, ki so v življenju onemogočile grobo, in preroški mu je bil glas, ko je dejal: "Moli zame, Anica, ko me ne bo več! Umrnem sicer lahko, ker sem prepričan, da za sveto pravico, a vendar se srce boji in trepetava pred Bogom."

"Nikar se ne boj, Ivan! Kakor mučenik umrješ in sveti Peter ti na stečaj odpre vrata v sveto stvar umrješ — za staro pravdo!" je dejal Grozd slovesno.

"Za veliko, sveto stvar — za staro pravdo!" je ponovil Ivan in jo zamišljeno. "Kakor moj oče umrjem zanj tudi jaz..." "Da je nismo dosegli, to boli..." "Da smo padli prezgodaj, to je moja žalost..." A vendar ne preljudemo krvi zama, nisva zaman šli za naše pravice v boju..." Vidim čase, ko bo kmet Matjaž, kakor je bil za časa kralja, vidim prihodnost, ko bodo več graščaki in dcazji zlati tlačani, ko bo kmet z večjim obdeloval svojo zemljo, ker bo vedel, da je njegova, da je sad njegovega potu in dela. O blaženi, srečni časi — za vas umrjem rad!"

"Tako je, Ivan... Bog bo blažil tvoj kri, ki jo prelješ ti in tvojim tovarišim za naš ubogi, kmetički stan!" je dejal Grozd. — "Se dolgo, dolgo so govorili, preden so se ločili za vedno..." "Anica, je zadnjič objela Ivana, da je dejala: "Ne vem, kaj mi — a srce mi pravi, da se bližajo kmalu... kmalu srečna in blažena..."

Tako sta se Anica in Ivan polovila drug od drugega in od svojih mladih ljubezni, ki je karmen zlati zarja obetala svetlo, srečno dan, a mu ni bilo namena, da bi jima zasijal na tem svetlu...

Treiskava in zasliševanja so potem hitro končala. Dne 18. aprila so pripeljali vse ujetih punitarjev z Goriškega v veliko dvorano v hiši kneza Portie, da

NEKAJ MISLI

ZAHVALNEM DNEVU

(Nadaljevanje s 2. strani)

tov in vsemu tistemu, kar krasi naše mladostne spomine.

Ne vem, če je bil že kdaj klic po miru in slogi tako velik in obsežen, kot je sedaj, v teh časih. Nekateri molijo, drugi razgrajajo, vsak od teh misli, da vrši svojo dolžnost. Tej bo pa zadoščeno šele takrat, če svojo opravilo in kaj žrtvujemo zanj. "Zetev je velika, toda delavec je malo." Šele takrat smemo pričakovati pravi mir, če ga bomo v srcu nosili v zavesti, da smo izvršili dolžnosti, ki nas vežejo do Boga, otrok in domovine, v kateri prebivamo. Če bomo te vršili, bomo svetu pokazali svoje pokolenje, narodno zavest in kulturo ter poudarili naše versko prepričanje, ki je z vsem tem v tesni zvezi. S takimi lastnostmi in vrline oboroženi odhajajo naši misijonarji med pogane in si služijo ter zaslužijo svetniško krono.

Zdi se, da pripadamo tisti molčeči večini, ki jo je naš sedanji predsednik omenil. Postanimo glasni z dobrimi deli! Pomislite, kakšen dober vzgled bi dali svojim otrokom in okolici, če bi se zavzeli in tukaj v Ameriki nekaj zelo potrebnega zgradili, kar bi živo pričalo o dobrih lastnostih slovenskega ljudstva. Prepričana sem, da nobeden pomoči potreben po svetu okoli ne bi bil prikrajšan s tem. Vseposod se gradi z ameriškimi dolarji, na vse strani pomagamo. Lepa in pohvalna je ta dobrodelnost in svojo krščansko dolžnost vršimo, toda, ker se nobeden ne zavzame za to, da bi se za našo široko skupnost kaj naredilo, smo podobni gospodarju, ki vidi svoje sosedo v potrebi in vseposod pomaga, dočim je streha nad njegovo lastno glavo polna lukenj in vse gospodarstvo kliče po obnovi in popravilu.

Najbrž mi je tale primerjava s slabim gospodarjem najbolj pri roki zato, ker sem hči preprostih kmetijskih staršev in da bo še ostalo bolj razumljivo, naj na kratko opišem moje staršev in mojo mladost. Moj oče je mešanica gorenjske in primorske krvi, mati pa pristna Gorenjka. Naša ata niso veljali za dobrega, podjetnega gospodarja, ali so bili, naj vsak smo bili po njem, znali smo pa skromno živeti po vzgledih staršev. Niso se pritoževali, toda če se je šlo za izobrazbo in bodočnost njih številne družine, se jim tudi zemlja ni smilila, da so je nekaj odprodali v potrebi. Zavedali so se, da velike dote otrokom ne bodo mogli odriniti in da je tista največ vredna, katero človek v srcu in glavi nosi.

Kakor bi se zbudil iz sna, je Ivan dvignil sklonjeno glavo, pogledal Munihu jasno v oči in dejal: "Pa naj bo, ker že ni drugače! Ne bojim se ne muk ne smrti več!" "Jaz tudi ne... Pokažimo, da nismo sleve in da znamo tudi umirati za staro pravdo!" je odvrnil Munih. Nezlomljen ponos, neugnan pogum je tisti hip zajel Gradniku in Munihu srce. Tudi drugi so si kmalu obrišali oči: po prvem navalu grenke žalosti je prišel v puntarske prsi ponosen mir in zavest, da so obsojeni po krivem in da bodo trpeli kazen za sveto, veliko stvar, za dediščino kralja Matjaža — za staro pravdo...

Niti eno oko ni bilo več kalno od žalosti, niti en obraz obupan, ko so obsojenci z močno posadko mušketirjev zopet odšli v svoje ječe na grad...

Odločeno je bilo, da pojdejo 20. aprila na morišče prvi: Ivan Gradnik, Martin Munih, Andrej Lahajnar in Lovrenc Kragulj. Bilo je na večer pred tem dnevom. Munih se je bil ravnokar poslovil od jokajoče žene, ko sta stopila v sobo, kjer je bil, še Gradnik in Lahajnar.

Odvzeli so jim bili verige in jim dovolili večer pred smrtjo prebiti skupaj. Molče so sedli krog pogrnjene mize, kjer so bile razne jedi in nekaj vrčev vina, s katerim naj bi si osladili zadnje ure življenja.

"Ali očeta Kragulja ne bo?" je vprašal Munih. "Najbrž ne..." je odgovoril Lahajnar. "Pogledal sem v njegovo na pol odprto celico, ko so me vojaki peljali mimo, in sem ga videl, kako je sredi nje klečel in s povzdignjenimi rokami molil!"

(Dalje prihodnjič)

— Polovico pražene koruze prodajo v ZDA v kinogledališčih.

Poskrbeli so, da smo se nekateri izučili raznih obrti, enega sina so poslali v višje šole.

Ata so prišli polni revmatizma iz prve svetovne vojne. Najbrž je bil to glavni povod, da so se naša mama začeli močno zanimati za zdravstvo in domača zdravila. Skozi celo leto so zbirali mimogrede po poljih in travnikih različna zelišča ter zdravilne rože in jih sušili za prvo pomoč pri ljudeh in živini. Koliko "boglona" so zaslužili z njimi!

Bila je drobna, tiha žena tale naša mama, toda vsak, kdor je iskal pomoči pri njej, je bil prepričan, da bo pomagala, če bo le mogla. Zelo je bila zaposlena, toda nikoli toliko, da bi tudi med tednom, ob petkih in drugih spominskih dnevih ne šla v cerkev.

Otroci smo bili cerkveni pevci in mimogrede naj omenim, da je naš pevski zbor, pod vodstvom dobrega organista in skrbnega mežnarja Jožeta poskrbel, da se je služba božja vršila kot v mirnih časih tudi potem, ko so nam Nemci duhovnike odpeljali. Molili smo mašne molitve, vmes vpletali rožni venec in naše lepe slovenske pesmi. Molili in peli smo z vsem srcem in vso dušo ter klicali vse nebeščane na pomoč, predvsem pa našo slovensko Mater božjo, Marijo. Ne smem pozabiti dostaviti, da se nam je pevec posrečilo z veliko požrtovalnostjo in božjo pomočjo nabaviti med vojsko nove orgle, o katerih smo prej le ta in leta govorili in jih želeli. To je znak, kaj skupno delo in napori zmorejo.

Vsi cerkveni pevci smo se udeleževali tudi na prosvetnem polju. Sodelovali smo pri igrah in društvenem petju, telovadbi in nikoli nismo bili preutrujeni za tako delo. Naši starši so na vse to polagali veliko važnost, še bolj pa na to, da v svoji zaposlenosti ne prezremo človeka v potrebi.

Ko sem hodila v prve razrede osnovne šole, so naša mama obiskali staro, onemogočeno ženo, ki je samotarila v revni bajtici na koncu vasi. Obljubili so, da bodo poslali najmlajšo hčerko, to sem bila jaz, vsak drugi dan, da ji prinesem potrebno skupaj. Zelo me je bila vsakokrat vesela in prosila, naj malo posedim in povem, kaj je novega na vasi. Meni se je ponavadi zmeraj mudilo, treba je bilo po šoli doma kaj pomagati in napisati naloge. Spominam se še sedaj, s kakšnimi občutki zadovoljstva sem odhajala iz te revne hišice.

Misel na to ubogo, osamljeno ženo in toliko njej podobnih, ki jih vsak dan srečavamo na cesti, mi je dala poguma, da pišem tale članek na vse ljudi, ki znajo slovensko čitati in misliti. Neizogibna je pot, ki jo starčki hodijo

in ki tudi nas čaka, ako nam je Bog daljše življenje odločil.

Naj bodo te moje misli obenem tudi v počastitev vseh naših umrlih, ki nam z lepimi vzgledi svetijo skozi razdvojenost in revščino današnjih dni. Njim sem priporočila uspeh tega mojega pisanja.

Ko sem bila mlado dekle, mi je nekdo od danes zelo poznanih ameriških Slovencev napisal v spominsko knjigo:

Spomin je včasih kakor pesem dekliška v molu, še dolgo v življenju zveni. Spomin je kot srebrna sled za čolnom, v prvem valu se zgubi. Eno je le, ki do groba ostane: misel na svetle dni, ko smo nekomu najbednejših otrli solze raz oči.

Ali bomo enakih misli, kdo je najbednejši? Po moje je velik revež, ki ni bil tako srečen, da bi doraščal v mirni, verni družini, kjer je spoštovanje in ljubezen do staršev in staršev do otrok najbolj važno načelo. Na tisoče jih je, na žalost gre ta številka že v milijone, ki o takem življenju nič ne vedo. Ne poznajo sreče in ljubezni, ne Boga in Marie, kamor bi se v težavah in nesrečah zatekli. Ali se je čuditi, če vse to neumorno iščejo in se prerado zgodi, da nikoli v življenju ne najdejo? Taki ljudje se na pravo srečo sploh ne spoznajo in so na robu obupa, če jih kaj zares hudega prizadene.

Poznam pa še druge, to so tisti, ki izhajajo iz dobrih družin, in so vse življenje pridno delali in pomagali z molitvijo in prispevki svojim bližnjim v potrebi. Prišla so leta, z njimi boleznin in težave, ki jih starost prinaša, pa nobenega ni, ki bi se zanimal zanje in jim olajšal zadnje dni življenja na tem svetu. Pred kratkim sem čitala, da je vedno več mladih in tudi starih ljudi, ki se v svoji osamljenosti odločijo za čim hitrejši konec vsega hudega na zemlji. Ali se kdo čudi, če v hudih stiskah in boleznih vsa moč in vera v dobro odpove?

Pred nekaj leti sva na poti iz cerkve s staro slovensko mamico se malo pogovorili. Potožila mi je nadloge, ki jih starost prinaša, posebno pa se mi je vtisnila v spomin tožba, ki se je takole glasila: "Vsak je vedel zame, ko sem delala in zaslužila, in nobeden ni šel praznih rok iz hiše. Sedaj, ko sem stara, sem pa pozabljena."

Mogoče ne živi več tale žena, toda z vsakim dnem se večja številka enakih. Ako mislimo, da je pri tej veliki potrebi dolžnost Slovencev, državljanov in katoličana opravljena, če plačamo davke, smo tudi mi krivi solza,

ki v osamljenosti drsijo po licih ubogih starčkov.

Za take in podobne reveže so se zavzele naše slovenske sestre v Lemontu. Svojo zaobljubo in samaritansko delo vršijo s tem, naša dolžnost je pa, da to zvišeno delo po svojih močeh in zmožnosti podpiramo. Naj ne bo družine v Ameriki, vsaj slovenske ne, ki bi ob polni mizi na Zahvalni dan pozabila, da niso vsi pod tako srečno zvezdo rojeni, kot smo mi in da nič ne vemo, kaj nas še čaka v življenju. Skažimo se hvaležne s svojimi darovi Bogu in tistim, ki so omogočili naš prihod v to deželo — starim ameriškim naseljencem. Mnoge od teh Amerika ni s tako odprtimi rokami sprejela, kot je nas. Zberimo prispevke, s katerimi se bo zgradil dom za onemogle in pomoči potrebne — zatočišče, katerega bo sam Bog vesel in vsak, ki bo užival dobroto in skrbnost naših slovenskih sester v Lemontu.

Le eno je, ki do groba in po grobu ostane — to so naša dobra dela.

Zelo sem se trudila, da bi vso stvar tako opisala, kot mislim, z najboljšo željo za lepšo bodočnost nas vseh. Upam, da ne bo kdo imel občutka, da s tem pisanjem hočem prevpiti druge, tudi važne zadeve. Zelo bom vesela, če se oglašijo ljudje, ki bi z besedo in dejanji podprli moje misli. Če ima kdo kaj oporekati, naj ne kritizira po časopisih, pač pa naj se posluži drugih potov, da pove svoje mnenje. Slova jači, a nesloga tlači, se glasi star pregovor naših prednikov. Jaz bi dostavila, da nesloga tudi zelo boli in dela veliko škodo pri napredku in močno zavlačuje uspehe. Lepo bi bilo, da bi vsaj pri dobrotah bili enakih misli in se strnili v eno močno vrsto!

Darove pošljite na naslov: Sisters of St. Francis, Mt. Assisi Convent, Lemont, Ill. 60439 Marija S.

Nova čistka v Pragi

Večina liberalnih članov narodne skupščine Češke je odstopila ali bila izključena.

PRAGA, CSR. — Predsednik češke narodne skupščine Cestmir Cisar in 62 članov je sredi preteklega tedna zapustilo zakonodajno češke republike; 52 jih je odstopilo, ostali so bili izključeni. To je doslej največja čistka v CSR, odkar so jo lani zasledile sovjetsko-satelitske čete.

Cisar je bil ljubljeneček češke mladine, ki ga je hotela za predsednika CSR, ko so pognali s tega mesta A. Novotnega. Dubček in tovariši so se tedaj odločili za gen. L. Svobodo, ki jih je kasneje rešil s svojim odločnim nastopom iz moskovske ječe, kamor so jih pripeljali po zasedbi CSR. Cisar je bil ves čas "praške pomladi" med vodniki liberalnega krila Komunistične partije, bil

RAZPIS

AMERIŠKA DOMOVINA

razpisuje

ZASTOPNIKA ALI ZASTOPNICE
ZA ST. CLAIRSKO OKROŽJE

POGOJI:

Znanje slovenščine in angleščine, znanje strojepisja. Nastop dela takoj.

Pismene ali osebne prijave sprejema:

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio 44103

TELEFON: 431-0628

je prosvetni minister in tajnik Centralnega komiteta Komunistične partije CSR. Preje je bil namestnik glavnega urednika Rude Pravo, glavnega glasila KP CSR v Pragi. Po odstopu Dubčka in tovarišev je ostal Cisar predsednik češke narodne skupščine. Sedaj je s tega mesta odstopil in trdijo, da utegne biti imenovan za poslanika v Belgiji.

Na Cisarjevo mesto za predsednika češke skupščine je bil imenovan Evzen Erban, načelnik Federalne narodne fronte, glavne množične organizacije KP CSR, v zvezni skupščini. To mesto bo prevzel Gustav Husák sam.

Decembra bo dostava
pošte zopet zaostajala

WASHINGTON, D.C. — Z decembrsko dostavo pošte ima naša poštna uprava vsako leto težave, naslovniki po sitnosti. Letos se nam obetajo še posebne težave: 750.000 poštinih uslužbencev, med njimi okoli 200.000 raznašalcev pošte, zahteva namreč povišanje plač za \$8 na teden, kar bi nanese leto okoli \$250 milijonov. Predstavniški dom je že pristal na zahteve poštarske unije, senat pa še okleva. Nixon pa tudi premišljuje, ali ne bi kazalo zakona vetirati.

Poštari pripravljajo zato obširno akcijo: pozvali bodo vse prejemnike pošte, naj pišejo dopisnice v Belo hišo in zahtevajo, da poštari dobijo zahtevano povišanje. Poleg tega grozijo še z "bolniško odsotnostjo", kar bo na mah spravilo dostavo pošte v splošen nered. Par poskusov "bolniške odsotnosti" je bilo že narejenih.

Zenske dobijo delo

Čistilka

Iščemo žensko za čiščenje enkrat na teden za studio. Kličite HE 2-0040.

(26,28, 1 dec)

Delo za žensko

Iščemo perico za dva odrasla en dan v tednu v Shaker okolici, blizu Rapid in bus linije. Kličite 371-3131.

—(230)

MALI OGLASI

V najem

Stiri opremljene sobe, zgoraj, se odda moškemu ali ženski srednje starosti, v Collinwoodu. Kličite 531-5215.

(230)

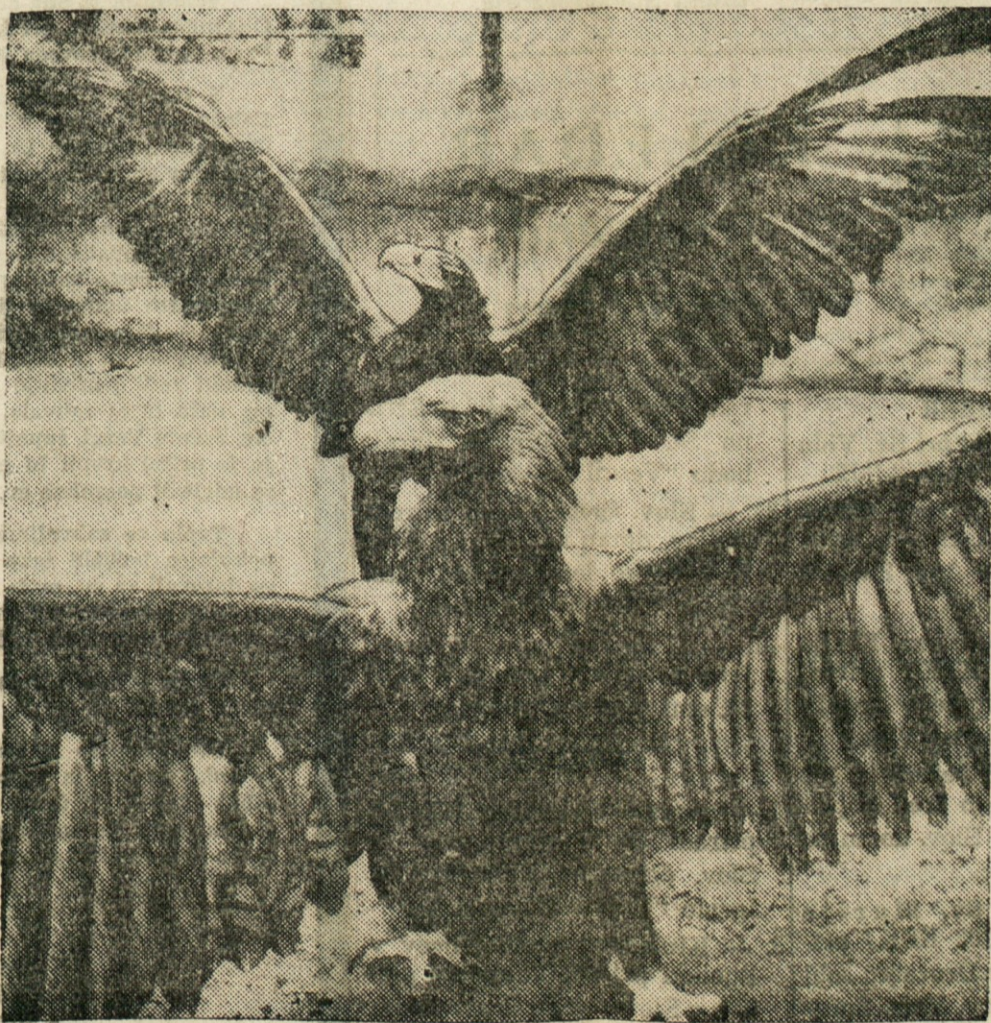
V najem

Spalna soba se odda moškemu; si lahko tudi kuha in garaža je na razpolago, če želi. Na 18105 Marcella Rd., med 185 st. in Lake Shore Blvd. Tel: IV 1-0016.

—(14,28 nov)

Priatelj's Pharmacy

IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RAČUN POMOČI DRŽAVE OHIO ZA OSTARELE AID FOR AGED PRESCRIPTIONS. St. Clair Ave. & 68th St. EN 1-477

MOGOČEN POGLED — Orla v živalskem vrtu Taronga parka v Avstraliji sta na tleh razpela svoje peroti. Lep in mogočen pogled!

F. S. FINZGAR:

POD SVOBODNIM SONCEM

Goodec je vzel mošnjo z zlatniki, udaril na plunko divjo pesem in odšel iz šotora. Zunaj je dejal Balambaku:

"Raduj se, rešen je Tunjuš, oteta vaša kraljica! Tvoja glava ne pade z ramen, veliki hlapec največjega gospoda!"

Takoj so se zgrnili molojci krog kozelnika, na ognju je zašumela maščoba, sužnji so privlekli mehove z vinom, ves tabor je zaplesal od radosti ob zvokih navdušene plunke.

Radovan je užival čast in slavo in strežbo z visoko dostojnostjo. Buča se mu je neprenehoma polnila z vinom, njegov jezik je govoril čuda osuplim Hunom, da je goodec skrivoma razmišljal o sebi, od kod zajema njegova pamet to nedosežno modrost. Zakaj odkar cestuje po črni grudi, še nikdar ni lagal s tako izvirnostjo kakor ta trenutek. Njegovo veselje je kipel od roba in čez v pozno noč. Samo ena, edina kaplja ga je kalila: Napil bi se bil rad dosita, pa si ni upal. Trikrat se je ugriznil v jezik od krvi, ker je na pol vijen hotel blekniti nepremišljeno besedo. Zato se je dostojanstveno zahvalil opolnoči in omenil mimogrede Balambaku:

"Bridko mi je, ker moram žaliti tvoje gostoljubje in odkloniti vino. Toda, če je mogoče popraviti žalitev, uklonim se in dovolim, da obesi meh vina na sedlo mojemu konju!"

Takoj sta privlekla dva Huna rejen meh in ga privezala na Radovanovega konja.

Goodec je lege! ob konju v travo in težko čakal zarje. S prvim svitom se je ozrl potuhnjeno na speči tabor, zlezal v sedlo, pobobnal z veliko slastjo po napetem mehu in oddirjal skozi sotesko.

Zaljubljen sam v svojo modrost in veliko ukano, je zibal z glavo in gonil ob hribu, dokler ni prišel do kraja, ki mu ga je opisala Alanka. Tam je ustavil, zlezal s konja in iskal sledu v travi. Kmalu je izsledil vtiske zavijhnjenega kopita, premeril je nekaj korakov in določil natančno smer, kamor je krenila Ljubinka. Nato se je lotil vina in golcal kakor riba, če jo vržeš s suhega nazaj v vodo.

"Na bogove, da ima kravjerepnik tako pijačo! Edino dobra

CHICAGO, ILL.

HOUSEHOLD HELP

SITTER needed my home. 5 day week for 3 and 1 year old. Mt. Prospect area. References required. Days 297-3600 xt. 367 — Eves. 593-5876. (230)

MATURE WOMAN

Live-In and take care of invalid woman. Own rm. & salary. So. West sub. Call betw. 8:30-4:30 p.m. AN 3-5691 (230)

REAL ESTATE FOR SALE

BEAUTIFUL 5½ Rm. bung. all brk., lathe & plast. cptg., full fin. bsmt. 2 c. gar. cyclone fence, \$24,900. Low taxes — By Owner GL 8-0597 (230)

BUSINESS OPPORTUNITY

BAKERY — Long estab. by private owner for sale or lease. Villa Park loc. Mod. equip. Illness forces sale. LI 4-1793 (230)

lastnost, ki se drži tega smrdljiva. Na Peruna, da se mu ogem in mu prizanesem, če se srečava. Zato, ker sem se tako pokrepčal ob njegovih troških."

Skrbno je zavezal meh, ga pritrdil varno ob sedlo in oddirjal po stepi.

Sonce je pripekalo, vino ga je kuhalo in rad bi bil legel za grm. "Toda ne boš," je preudaril. "Če držiš srečo za rep, ga ne izpuščaj! Sicer ne dobiš glave."

Vztrajno je jahal ves dan. V mokro zemljo vtisnjena trava mu je bila zanesljiv kašpot. Se pred nočjo je dospel do suhe struge in našel cajnico, ki jo je bila Ljubinka v strahu popustila na tleh.

"Njeno brašno," je vzradovano pogledal goodec s konja. Skobilil se je iz sedla in segel po cajnici. Zagomezelo je od mrčesa, ki se je naletel krog jedi. Radovan je iztrepal oglodano jed v travo, cajnico pa vzel s seboj.

"Zakaj je popustila brašno? Nerazumljivo! Morda jo je kdo prenal. Pastirji so od besa. Če jo je kdo napal? Sirotka. Boj se Radovana, kdor si se drznill! Prekletstvo tvojim pasjim obstim! Pretipljem te!"

Godrnjal je nejevoljno in se kretal in zibal po travi in iskal sledov. Razgrnil je bičje in ril skozi do struge. V ilovici je zasledil vtisnjene stopinje konja in Ljubinke. Starec se je sklonil k drobni nožici, ki je bila vrta v blato. S prsti je tipal po obrisih, kakor bi božal živo nogo.

"Revica, sirotka, golobičica drobna, oj, Radovan gre za te"

CHICAGO, ILL.

FEMALE HELP

WAITRESSES EXECUTIVE DINING

First National Bank of Chicago
A Stouffer operation
38 S. Dearborn, 57th fl.
10 AM to 2:30 PM Monday thru Friday. No Experience Necessary. We will train.

Excellent opportunity for neat personable women to supplement family income. Guaranteed liberal earnings plus uniforms, luncheons. Mrs. Swift 732-8421 bet. 10 am-3 pm

FOR INTERVIEW APPT.

(231)

BEAUTICIAN — Part time, also Manicurist, part time. BR 4-8622 (231)

HOUSEHOLD HELP

COMPANION — For elderly person in exch. for rm. board and \$25 week. 486-2385 (231)

RELIABLE, lively woman to care for 3 children, pref. live-in. \$35 wk. ref. Oak Park 383-7041

REAL ESTATE FOR SALE

2 WOODED ACRES IN BRISTOL, WISC.
\$5,200. Restricted residential. 2 Acres none wooded \$2,400
Lill Hauschild, Broker.
Route 4, Box 384, Kenosha, Wisc. PH. (414) 654-0613 (231)

boj! Le dobro se drži! Še dva dni. Dobim te. Zakaj moj nos poseka pasji smrček, če hočem, seveda. Za vsakogar bi ne sledil po stepah kakor volk za izgubljeno ovco, toda zate — prisegel sem."

Za gocem je priril do mlake konj in srebal skozi stisnjene zobe gosto kalužo.

"Le napoji se! Tudi ona je napajala konja in sebe. Jaz pa ne pijem take vode. Še čista studenčnica mi nikoli ni koristila. Obležil mi v želodcu kakor kamen."

Počakal je konja, da se je napil, ga zavrnil nato iz struge in previdno snel z njega meh.

Ko se je nalokal vina in zavezal meh, se je obližnil po širokih ustnicah in ponavljal hvalo Tunjušu.

"Čudno! Ni ga garjevca na svetu, da bi ne imel dobre lastnosti. Celo Tunjuš ni brez nje. Kakor sem sklenil, tako se zgodi: prizanesem ti zaradi vina!"

Ko je natovoril meh, se je ozrl po soncu in po krajini.

"Do ljudi moram pred nočjo! Ne bojim se volkov, ampak ne ljubi se mi nocoj, da bi se pretepaj s pasjimi čeljustmi."

Pogledal je še enkrat po sledu in zdirjal ob strugi proti jugu. Ko se je zmračilo, je bil v pastirskem selu. Utaboril se je predzno in pogumno ob ognju, kjer so pekli večerjo. Spočetka so ga mračno gledali divji obrazi mešanice Obrov, Herulov in Slovenov. Toda Radovan je dobro poznal ta ljudstva. Očaral jih je z veliko zgovornostjo in modrostjo. Obrazi so se ujasnili in pastirji so stregli miroljubnemu gostu bi prišel mednje knez ali sam obrski kakan. Celo njegovemu konju so dali snop še neomlačenega ječmena. Ko se je dodobra vgnezdil in prenal vsak sum, je začel poizvedovati po Ljubinki. Pravil je, da je zablodil njegov sinček, ki bo velik pevec in čarodej, in da ga išče.

Pastirji so takoj povedali, da so videli otroci čudnega dečka, ki je prišel k ngnju. Otroci pa so zbežali, in ko so se vrnili do ognja, je deček izginil in z njim vred repa iz žerjave. Radovan je obstrmel ob tej povesti in se razveselil.

"Jutri me vedete do ognja in potem ga poiščemo. Če mi pomorete, ha, srečo vam začaram med živino, da vam bodo kotile ovce po troje mladičev, krave po dva, koze pa kakor zajkije! To vam napravi čarodej, če dobimo dečka!"

Pastirji so se klanjali do tal Radovanu, ženske so mu ponujale dojenje, da zaroti z njih zlobne uroke, moške so se mu nudili v službo, da gredo do Hema in čez z njim iskat dečka.

Radovan je zadovoljno legel na ovčjo kožo.

Pred zarjo se je zbralo vse selo in spremljalo godca k ognju, kjer se je bila pojavila Ljubinka.

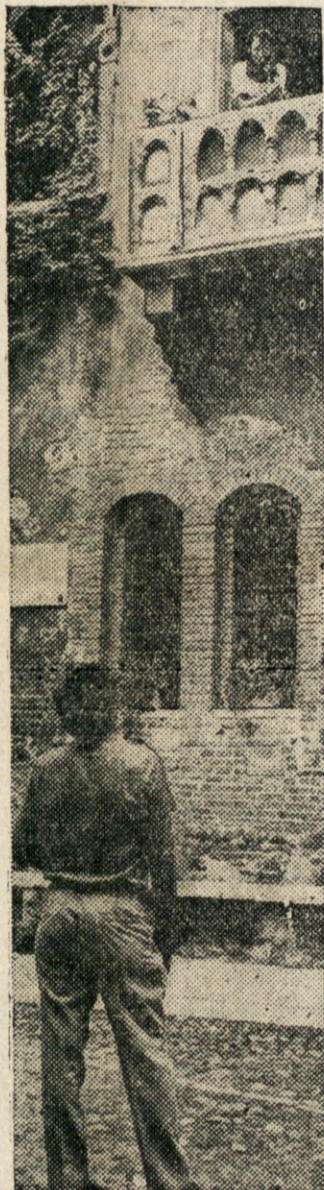
nica. Od ondod so se razkropili po gozdu in iskali konjskih sledi. Po kratkem se je oglasilo veselo hukanje, vsi so se okrenili za glasom in Radovan je potrčil, da je todi jezdil njegov sinček.

Vsa tolpa jo je udrila po sledi, ki se je v gozdu gubila in le tu in tam je zlomljena suhljad pokazala smer Ljubiničine ježe. Ali divjim prebivalcem svobodne narave ni ušel noben sled. Kosali so se med seboj, kdo ga prvi najde. Zakaj vsakdo je želel od čarodeja čim največ sreče za živino. Radovan je ponosno jezdil za njimi, izpregovoril zdaj pa zdaj modro besedo, pohvalil vsakega, ki je našel sled in napovedal nedosežno bogastvo, ki ga pričara v čredo.

Blizu poldneva pa se razleže po gozdu žalosten vek. Od vseh strani so drli pastirji proti kraju, kjer se je oglasilo vekanje. Tudi Radovan je spodbodel konja in drl skozi goščo. Ko je dospel na mesto, so zijali z razprtimi usti divjaki na tla in kazali z rokami na ostanke jermenov, sedla, oglodanih kosti, razmetanih daleč naokrog.

(Dalje prihodnjič)

Prispevajte
V TISKOVNI SKLAD
AMERIŠKE DOMOVINE

TAM, KJER ROMEO IN JULIJA — Dekle se je povzpelo na balkon hiše v Veroni, kjer naj bi bila nekdanja živeča Julija. Romeo se oziroma k dekletu, kot v znani drami Shakespearea.

DECEMBER						
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

KOLEDAR društvenih prireditev

DECEMBER

7. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi MIKLAVŽEVANJE.

7. — Moški pevski zbor Slovan poda svoj jesenski koncert v SDD na Reher Ave. Začetek ob štirih popoldne.

14. — Društvo Kristusa Kralja Kralja št. 226 KSKJ priredi božičnico za otroke v nedelji ob 4. pop. v šoli sv. Vida.

14. — Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi ob treh popoldne božičnico v Slov. domu na Holmes Avenue.

20. — Društvo Sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ priredi božičnico v Družabni sobi Farne dvorane sv. Vida. Začetek ob 2. pop.

JANUAR

17. — Slovenska pristava pri-

redi "pristavsko noč" v SND na St. Clair Avenue. Igrali bodo "Veseli Slovenci".

24. — Slov. športni klub priredi v Slov. domu na Holmes Ave. svoj vsako letni zimski ples. Igrajo "Veseli vandrovc".

31. — Katoliški vojni veterani fare sv. Vida priredijo svoj 20.letni ples v avditorju.

FEBRUAR

7. — Dramatsko društvo LILJA priredi Maškarni ples" v Slov. domu na Holmes Ave. Igralo "Veseli Slovenci".

8. — Klub slov. upokojencev v Euclidu priredi Večerjo s plesom v Slovenskem društvenem domu na Reher Ave. Začetek ob štirih. Za ples ogra Grabnarjev orkester.

8. — Fara Marije Vnebovzete priredi predpusti bazar v šolski dvorani. Od 3. pop. do 9. zvečer.

15. — Klub slovenskih upokojencev na Holmes Ave. priredi večerjo in ples v Slovenskem domu. Začetek ob 5. pop.

15. — Kosilo v korist Slovenske šole pri Sv. Vidu v farni vdomu. Začetek ob 5. pop.

MAREC

14. — Klub slov. upokojencev za Waterloo Rd. okrožje priredi večerjo v SDD na Waterloo Rd. Začetek ob petih.

15. — Društvi Najsv. Ivena fare sv. Vida priredi litni zajtrk s inletani in klobasami (Pancakes and Sausages)

APRIL

4. — DSPB Tabor v Clevelandu priredi svoj pomladanski družabni večer v Slov. domu na Holmes Avenue. Igrali bodo "Vandrovc".

18. — Slovenski športni klub priredi svoj kegljaški banket v Baragovem domu.

MAJ

3. — Pevski zbor Triglav poda svoj 23. letni koncert v SND na St. Clair Ave. Začetek ob 4. popoldne.

10. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi materinsko proslavo v farni dvorani pri Sv. Vidu.

16. — Koncert pevskega zbora Korotan v Slov. narodnem domu na St. Clair Ave. Začetek ob pol osmih zvečer. Za ples igrajo Veseli Slovenci.

JUNIJ

13.-14. — Slovesna proslava 25-

letnice vetrinjske tragedije na Slovenski pristavi. Priredi ZDSPB TABOR.

28. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi piknik na Slovenski pristavi.

AVGUST

16. — Fara Marije Vnebovzete

priredi svoj žegnanski festival od 3. pop. do 9. zvečer v šolski dvorani.

OKTOBER

3. — DSPB Tabor priredi svoj jesenski družabni večer v Slov. domu na Holmes Avenue. Za ples in zabavo bodo igrali "Veseli Slovenci".

V BLAG SPOMIN
OB DVANAJSTI OBLETNICI SMRTI NAŠEGA LJUBLJENEGA
OCETA IN STAREGA OCETA

Anton Grdina

ki je zaspal v Gospodu 1. decembra 1957.

Leto za letom se v večnost izliva, težke ločitve spomin se budi; ljubezen do Tebe pa vedno je živa, v vsem našem življenju kot lučka gori.

Zalujoči ostali:

SINOVI in HČERE
SNAHE, ZET, VNUKI

Cleveland, Ohio, 1. decembra 1969

1904

1969

Naznanilo in Zahvala

Z globoko žalostjo v naših sreih naznanjamo, da je umrla naša ljubljena sestra in teta,

MANCA PREŠA

Previdena s sv. zakramenti in zadnjimi tola žili sv. vere je zaspala v Gospodu 31. oktobra 1969. leta.

Rojena je bila 22. marca 1904 v vasi Zg. Brnik, fara Cerklje na Gorenjskem. — V Ameriko je prišla leta 1949.

Pogreb se je vršil 5. novembra 1969 iz pogrebnega zavoda A. Grdina & Sons na East 62. cesti v cerkev sv. Vida, kjer je koncelebrirano sv. mašo zadušnico daroval č. g. Jože Falež ob asistenci č. g. Jože Cvelbar in Julij Slapsak. — Potem pa smo pokojnico prepeljali na pokopališče ALL SOULS in jo tam položili k zemeljskemu počitku na Section 15, Lot 2753, kjer čaka vstajanja.

Pokojnica je bila članica Marijine legije in Oltarnega društva pri fari sv. Vida ter društva Pres. Sreca Jezusovega št. 172 KSKJ.

S tem se iskreno zahvalimo č. g. Jožetu Faležu za molitve v pogrebem zavodu, za darovano pogrebno sv. mašo in za večkratno podelitev sv. zakramentov pokojnici. — Č. g. Jože Cvelbar in Julij Slapsak sprejmeta našo zahvalo za asistenco pri sv. maši in za spremstvo na pokopališče. — Č. g. Arthur Zanutič je pokojnico često obiskoval med njeno boleznijo na njenem domu in ji podeljeval sv. zakramente. — Č. g. Jerko Gržinič pa jo je obiskoval v bolnišnici in ji lajšal njeno trpljenje ter ji podelil tudi poslednje maziljenje. Obema č. g. naša topla zahvala. — Iskrena hvala tudi č. g. Jožetu Vargi, župniku fare sv. Lovrenca, ki jo je prišel kropiti in moliti ob njeni krsti ter se udeležil pogrebne sv. maše.

Toplo se zahvalimo vsem, ki so ob oter pokojnice položili tako lepe vence cvetja, ki so darovali za sv. maše za dobrodelne namene, za Dom ostarelih v Lemontu in za misijone v raznih deželah sveta, kot je bila želja pokojnice.

Ljuba sestra in teta, počivaj v miru v zemlji te Tvoje druge domovine in lahka naj Ti bo njena gruda!

Vse prehitro si nas zapustila, naša ljuba sestra. Najina hiša, ki sva v njej živeli dolgo let, je sedaj prazna in pusta. Jaz, Tvoja sestra Lojzka, Te pogrešam vsepovsod. — Vem pa, da si s seboj odnesla na drugi svet, k našemu Gospodu, ogromno dobrih del, ki si jih svojim bližnjim storila in da Te bo Gospod za to obilno poplačal. — Jaz in vse Tvoje sestre ter vsi naši sorodniki se Te bomo vedno spominjali z ljubeznijo v naših mislih in molitvah.

Zalujoči:

sestra LOJZKA (Cleveland)

V starem kraju žalujejo za njo sestre: MARIJA BREMSAK, FRANCISKA PODGORSEK, PAVLA SVETIC in IVANA MALI z družinami, 16 nečakov in nečakinj in vstalo sorodstvo.

Cleveland, O., 1. decembra 1969.